

Eugeniusz Michał Makowski

Rank	Kpt.pil.obs./d-ca esk. szkol. 4 PL/
Date of birth	1905-09-09
Date of death	1938-07-16
Cemetery	Kielce, Ściegiennego - Cmentarz Wojskowy Wsp. 50.859468, 20.624479
Grave	Pojedynczy
Photo of grave	A color photograph of a grave in a cemetery. The grave is a simple rectangular concrete slab with a small white marker in the center. The marker has some text on it, including the name 'MAKOWSKI'. There are several flowers, including yellow and orange ones, placed on the grave. In the background, there are other graves and a large tree.
Country	Polska
Period	Dwudziestolecie międzywojenne

Source

"Pamięci poległych lotników 1933-1939" A. Popiel
"Absolwenci Szkoły Orłąt" J. Pawlak
"Wypadki śmiertelne..." A. Popiel
Zdj. Wiesław Grudniak

Makowski Eugeniusz Michał urodził się w m. Małyszycy w rodzinie Edwarda i Heleny Franciszki Makowskich (W. Grudniak).

Eugeniusz Michał Makowski urodził się 9 września 1905 r. w Małoszycach w powiecie kieleckim. Po ukończeniu czterech klas gimnazjum im. Kazimierza Wielkiego w Olkuszach w 1923 r. wstąpił do Korpusu Kadetów nr 2 w Modlinie. W 1926 r. został przyjęty do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Dęblinie. 15 sierpnia 1928 r. został mianowany podporucznikiem /70 lokata/ i otrzymał tytuł i odznakę obserwatora nr 560. Po promocji otrzymał przydział do 4 Pułku Lotniczego w Toruniu. 12 maja 1930 r. został skierowany na sześciomiesięczny kurs pilotażu w Centrum Wyszczolenia Oficerów Lotnictwa w Dęblinie. Wylaszownay 22 lipca 1930 r. Kurs pilotażu ukończył pomyślnie. Otrzymał tytuł i odznakę pilota nr 1449. 1 stycznia 1931 r. został mianowany porucznikiem. W czerwcu 1931 r. został skierowany na kurs myśliwski w Grudziądzu. W 1933 r. został organizatorem i pierwszym dowódcą 143 Eskadry Myśliwskiej. W październiku 1933 r. został powołany w skład ekipy 28 myśliwców składającej wizytę w Rumunii. Podczas wizyty w Rumunii otrzymał Rumuńską Odznakę Pilota. W 1934 r. był instruktorem na kursie Wyższego Pilotażu w Grudziądzu. 19 marca 1937 r. został mianowany kapitanem. W 1937 r. był dowódcą eskadry szkolnej 4 Pułku Lotniczego. Był aktywnym członkiem Aeroklubu Pomorskiego w Toruniu. W sierpniu 1937 r. podczas V Krajowych Zawodach Szybowcowych osiągnął najwyższą wysokość 2180 m. W 1937 r. otrzymał międzynarodową odznakę szybowcową nr 590. 11 listopada 1937 r. za zasługi w służbie wojskowej został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. 16 czerwca 1938 r. uczestniczył w VI Krajowych Zawodach Szybowcowych i podczas lotu na szybowcu Orlik w okolicach Końskich w wyniku awarii szybowca poniósł śmierć. Napisał ok. 200 wierszy.
Opracowanie: Krzysztof Michalski

Źródła:

1. Dziennik Personalny MSW nr :13/1928, 11/1930, 1/1931, 2/1937
2. Rocznik Oficerski 1932
3. Muzeum Lotnictwa Polskiego w Krakowie - dokumenty Kapitana